

De calvari en calvari... fins a l'arxiu final?

A la romeria de la Santa Faç (Alacant) d'aquest 23 d'abril i –a la dreta– a la de la Magdalena (Castelló de la Plana) del 15 de març passat, Camps ha llegit notícies que l'impliquen en el cas Gürtel.

Les connexions entre la trama encapçalada per Francisco Correa i el govern de Francisco Camps semblen cada dia més estretes. De fet, el Tribunal Superior valencià es declara competent per a investigar aquesta branca del 'cas Gürtel'.

Una altra cosa és com acabarà tot plegat.

Festa de la Magdalena, Castelló de la Plana, 15 de març del 2009: *El País* entrevista José Tomás, sastre de les botigues Milano i Forever Young, que assegura que Francisco Camps mai no ha pagat els vestits que li dissenyava a mida, sinó que sempre ho ha fet Orange Market, filial valenciana –dirigida per Álvaro Pérez– de l'entramat capitanejat per Francisco Correa, empresonat des de l'11 de febrer.

Festa de la Santa Faç, Alacant, 23 d'abril del 2009: *El País* transcriu dues converses telefòniques nadalenques en-

tre Pérez i Camps, en una de les quals també participa l'esposa d'aquest, Isabel Bas. El to és absolutament amistós i demostra que *el Bigotes* –com és conegut popularment– fa regals de luxe a la dona del president valencià i a la seua filla.

Fins ara, Camps s'ha limitat a dir que es paga els seus vestits i que tot plegat és una "mentida" i un "muntatge". De fet, i "si Déu vol", el cap del Consell opina que la història tindrà "un final feliç, que compartiré amb milers i milers i milers de persones que volen que tot açò s'acabe com més prompte millor". El ben cert,

sigua com siga, és que l'ombra plana i de quina manera sobre Camps, que és a un pas de convertir-se –ja no sols oficiosament, sinó oficialment– en el primer president valencià de la història imputat. Ni Joan Lerma ni Eduardo Zaplana ni José Luis Olivas no covaven unes creences religioses tan profundes –"si Déu vol", s'encomana–, però li suen les mans quan pensa en la diada de la mare de Déu dels Desemparats –el dia 10 de maig– i, encara més, en la desfilada del Corpus Christi, que serà el 14 de juny. Amb quina notícia es despertarà? Quan acabarà el seu calvari particular?

Com no podia ser d'una altra manera, Camps està tocat, molt tocat. Ha reduït al màxim l'activitat pública i institucional –no ha desfilat a les festes de moros i cristians d'Alcoi, com solia fer, i defuig l'escrutini de les Corts–, tot mirant de deixar passar el temps i que un bon resultat electoral li recarregue les piles. Sap que el PP tornarà a superar el PSOE al País Valencià –és ben probable, a més, que la distància s'eixample respecte a les últimes eleccions europees, les del 2004, quan fou d'un 7,5%– i que aleshores seria un bon moment per a redreçar el rumb del seu govern. Algunes veus indiquen que just després del 7J remodelarà l'executiu, que guanyarà pes polític amb el pas a la primera línia de Rafael Blasco i, qui sap, fins i tot d'Ana Michavila, la seua veu de la consciència, per bé que el seu germà ex-ministre, José María, també ha resultat esquitxat pel *cas Gürtel*.

Moviments que mirarien d'esmoreir l'impacte de notícies que encara no han eixit a la llum, com la possible existència de regals de joies –comprades a luxoses botigues de la *milla d'or* de València– per a dones de consellers valencians. Els rumors també indiquen que Camps és del tot amortitzat políticament, i que cal mirar a Rita Barberà i al vice-president primer, Vicente Rambla, com a possibles caps de llista el 2011. Uns altres, en canvi, pensen que tot acabarà sense cap acusació formal contra ell i que d'ací a dos anys optarà a la reelecció. De motius per a pensar en la benvolença de la justícia i de l'electorat en tenen, i només cal mirar el president de la Diputació de Castelló, Carlos Fabra, imputat per delictes encara no esclarits però "absolt a les urnes", segons que insisteix a dir.

Siga com siga, el Tribunal Superior de Justícia valencià (TSJCV) s'ha declarat

Orange Market, Canal 9 i PP, tres cúpules en una

1. Francisco Correa. 2. Álvaro Pérez. 3. Francisco Camps. 4. Ricardo Costa. 5. Víctor Campos. 6. Rafael Betoret. 7. Pedro García.

La trama encapçalada per Francisco Correa –empresonat des de l'11 de febrer– tenia com a home fort al País Valencià Álvaro Pérez, conegut al PP per Alvarito i mediàticament per *el Bigotes*. Pérez, mitjançant l'empresa Orange Market, es va fer un fart d'organitzar actes de partit i –també– de la Generalitat, entre els quals es destaquen els pavellons valencians a la mostra de turisme Fitur. En canvi d'això, sempre segons les diligències prèvies redactades pel jutge Baltasar Garzón, Álvaro Pérez va recompensar destacades personalitats del PP valencià. El president, Francisco Camps, hauria rebut 12.783 euros en forma de vestits diversos. El seu número 2 al partit i portaveu popular a les Corts valencianes, Ricardo Costa, 7.325 euros en aquest mateix concepte. El qui fou vice-president del Consell fins el juny del

2007, Víctor Campos, n'hauria rebuts 4.850, i Rafael Betoret, cap de gabinet de la Conselleria de Turisme fins a aquella data, hauria obtingut regals per un import de 9.950 euros. A més, el director de Ràdio Televisió Valenciana (RTVV), Pedro García, també consta com a beneficiari de regals diversos i festes privades organitzades a Marràqueix per Pérez. García és padrí de la filla que tenen Pérez i l'ex-mamachicho Noemí Ramal, artista que treballa a Canal 9 –hi ha retransmès, sense anar més lluny, les campanades dels últims tres caps d'any– des que Pérez va teixir una estreta amistat amb Camps i els seus. Fins i tot, Camps mateix va ser present a la boda de Pérez i Ramal, el març del 2008, un acte a què també assistiren Costa i el vice-president primer del Consell, Vicente Rambla.

competent per a jutjar el cas, després d'inhibir-se'n Garzón, en trobar-hi aforats implicats. José Flors és el magistrat que efectua la instrucció, qui analitza les cinc caixes d'informació remeses pel jutge de l'Audiència Nacional espanyola. En principi, Flors només estudia un possible delicte de suborn, per bé que Garzón també havia trobat indicis de finançament irregular i tràfic d'influències. No serà fins que es tanque la instrucció, però, que se sabrà quants possibles delictes s'hi han de jutjar. Són les diligències policiaques, les que ara analitza Flors sota secret sumarial, les que es filtren amb comptagotes a la premsa i que, segons el PP, creen indefensió entre els acusats i són constitutives d'un delicte que cal investigar. Els dits apunten cap a la fiscalia general de l'estat i el Ministeri de l'Interior. Cap de les filtracions, però, no quedarà invalidada en un possible judici, perquè les escoltes i proves testimonials sembla que tenen el plàcet de Garzón.

Segons un fiscal consultat per aquest setmanari, Flors, “com la majoria dels

magistrats, és conservador, però no dels que ho són més”. Pertany a la moderada associació Francisco de Vitoria, escissió de la molt conservadora Asociación Profesional de la Magistratura, i és considerat “molt tècnic”. Al currículum, la instrucció del cas que va dur a presó Luis Fernando Cartagena, ex-conseller amb Zaplana. També arxivà una querrela de Zaplana contra uns empresaris que l'havien acusat d'abonar factures falses.

Sobre el ritme de les investigacions, una altra font judicial consultada apunta que no serà lent, perquè la sala civil i penal a què pertany no acumula gaire feina. Fet i fet, “tan sols s'encarrega d'aforats i de recursos contra jurats populars”; és una mena de “cementiri d'elefants”, una destinació calmada anhelada per molts. En cas que hi haja judici a Camps, els encarregats de determinar-ne la innocència o culpabilitat seran el cap del tribunal, Juan Luis de la Rúa –bon amic del president valencià–, i els magistrats José Montero i Juan Climent, electes per designació autonòmica –per les Corts,

perquè són “juristes de reconeguda competència”– i no pel fet de procedir de la carrera, com ara Flors. El cas no ha anat a raure al Tribunal Suprem –com volia l'oposició, per a evitar la participació de De la Rúa– perquè hi ha aforats i preval el criteri territorial. L'Estatut valencià, a diferència d'uns altres, especifica que és el TSJCV, que se n'ha de fer càrrec.

Flors hi ha trobat prou indicis de delicte per a obrir la causa penal, però al remat serà el fiscal qui valorarà la necessitat o no de jutjar-los. En principi ha de dir que sí; fins i tot podria ampliar-ne les causes, per la seua mentalitat d'acusador. En aquest cas, la fiscalia competent és la de delictes econòmics, contra la corrupció i el crim organitzat, és a dir, la fiscalia anticorrupció estatal. El fiscal valencià Ricard Cabedo va desestimar de dur el cas perquè és el marit de Juana Serna, diputada socialista al Congrés.

El PP, en obrir-se el secret sumarial, és possible que demane la nul·litat de tot el procés, tot al·legant-ne indefensió. Si els jutges competents el declararen nul,

Regals per a tothom?

Les converses d'Álvaro Pérez, *el Bigotes*, amb Francisco Camps i la seua dona, Isabel Bas, evidencien l'estreta amistat que els uneix. Reproduïm sengles diàlegs, tal com foren publicats al diari *El País*.

■ 24 de desembre del 2008.

Álvaro Pérez: Presidente.

Francisco Camps: Feliz Navidad, amiguito del alma.

Á. P.: Oye... Que te sigo queriendo mucho.

F. C.: Y yo también... Tenía que haberte llamado, te quería haber llamado, para contarte todo, cómo fue, para decirte que tienes un amigo maravilloso, Romero, y que el otro es un tipo excepcional, ¿eh?

Á. P.: Vale, me alegro, pero me han ido informando puntualmente de todo.

F. C.: Ya lo sé, pero sobre todo para decirte que te quiero un huevo.

Á. P.: Bueno, que... Contarás durante muchos años con mi lealtad, ¿vale?

F. C.: Perdona, ¿durante muchos años? No, hijo de puta, durante toda tu vida. Ja, ja...

Á. P.: Por eso, tío, es que espero que sean muchos.

F. C.: Ya, pero bueno, no tienes que decir durante muchos, porque eso tiene un límite, una caducidad... Durante toda tu vida...

Á. P.: No, llevas razón, siempre me tienes que... ¿Ves? Es la ventaja de estar todos los días delante de un micro.

F. C.: Exacto.

Camps i la seua família, a la segona presa de possessió com a president valencià, el juny del 2007.

Á. P.: Tu caudal de palabras, tu facilidad de palabras... Te quiero mucho a tí y a tu familia, ¿vale?

■ 7 de gener del 2009.

Á. P.: ¿Has leído mi tarjetón?

F. C.: Muchísimas gracias, ¿eh?

Á. P.: Bueno, escucha, tú... ¿has leído mi tarjetón?

F. C.: Sí, sí, sí...

Á. P.: Bueno, pues fíjate, fíjate si te debo.

F. C.: No, no, nada.

Á. P.: Sí, sí, sí.

F. C.: Bueno, yo quiero que nos veamos con tranquilidad para hablar de lo nuestro... Que es muy bonito.

Á. P.: Cuando tú quieras, y te dejen, y puedas...

F. C.: Un abrazo muy fuerte, te paso con Isa [dona de Camps].

Isabel Bas: Álvaro.

Á. P.: Hola.

I. B.: Con el mío te has pasado 20 pueblos.

Á. P.: ¿Qué dices?

I. B.: Que sí.

Á. P.: Si es un... Si es un detallito, hazme caso.

I. B.: Un detallito, ja, ja, ja...

Á. P.: Qué dices...

I. B.: Bueno, no, eso lo tenemos que hablar, ¿eh?

Á. P.: Bueno, vale, va, lo hablamos cuando tú quieras.

I. B.: Detenidamente, no, en serio.

Á. P.: Vale, vale. Oye, escucha, ¿le ha gustado a Isabel [filla de Camps] el suyo?

I. B.: Bueno, de eso también tenemos que hablar, que le está pequeño.

Á. P.: ¿Le está pequeña?

I. B.: Es que [es] tamaño de niña pequeña, y mi...

Á. P.: Es que yo pensaba que sería la muñequita como la tuya.

I. B.: Mi niña... No.

Á. P.: Ah... Claro, es que he pensado en la muñeca de una chica muy joven, como tú.

I. B.: Claro, claro, ja, ja ja. Yo no me la he probado.

Á. P.: No te preocupes, que eso lo alegramos. Pero... ¿Le ha gustado la medallita?

I. B.: Sí, le ha gustado. Le ha encantado.

Á. P.: Vale, me alegro, vale, vale. Oye, no te preocupes, que yo mañana...

I. B.: Y ahora hablamos, porque es que es muy fuerte. No, en serio...

Á. P.: ¿Quién está fuerte?

I. B.: No, en serio, no me lo voy a quedar.

Á. P.: ¿Quién está fuerte? Es que no te oigo bien, no te oigo nada.

caldría recomençar el procés a València. Fonts judicials troben que "hi ha causes per a decretar-ne la nul·litat. Garzón va excedir-se absolutament, hi ha fet moltes trampes, no té cap justificació que encara hi haja secret de sumari, ha esperat massa a inhibir-se'n", però les mateixes fonts pensen que el cas no es declararà nul.

Si l'afer se circumscriu al possible delictes de suborn, caldrà atendre els articles 419 a 427 del codi penal. "Val a

dir que, en el cas dels polítics, el suborn sol anar relacionat amb uns altres delictes, sobretot tràfic d'influències, però en aquesta ocasió costarà molt de demostrar que Camps va mitjançar a favor de Pérez en canvi de regals diversos", diu una altra font. "T'han d'enxampar en una cosa molt i molt greu. El sistema penal és molt garantista, i també cal veure quin era l'import dels regals i deixar clar que l'adjudicació era irregular, cosa difícil."

Aquesta font descarta, de fet, la fotografia de Camps a la porta dels jutjats, perquè els presidents autonòmics, els de les cambres autonòmiques i els diputats i senadors estatals tenen el dret de declarar per escrit. Camps, que ja ha experimentat l'amargor de desfilar deprimat, en aquest cas podria estalviar-se el tràngol.

Gràcies a Déu.

Víctor Maceda